

en angst om „zelf aan 't spitten of straatvegen te moeten gaan", zooals onze vriend schrijft. Hij begint met „een heerlijk terrein voor simulatie of voorgenoemde ziekte, het euvel wat wij in onze maatschappij genoeg kennen", de bepaling te vinden, dat personen beneden de 16 en boven de 50 jaar, invaliden en zieken, vrouwen 8 weken vóór en 8 ná de bevalling, niet arbeidsplichtig zijn.

Even verder wordt de voorstelling gewekt, alsof in de Kap. maatschappij het arbeidersbelang boven het productiebelang gaat, en in de Kommunistische het productiebelang boven de belangen der arbeiders. Juist is dat in een geordend samenleving waar *allen* arbeiders zijn, „het productiebelang en arbeidersbelang één is, omdat alles ten goede der arbeiders komt; anders dan in Jorna's maatschappij, waar alleen geproduceerd wordt voor de winst van enkelen, waarvoor de massa wordt uitgebuit. Hij zegt nog dat door de ondergeschiktheid van den arbeider aan de productie „van het familieleven niets terecht komt". Is het noodig tot proletariërs iets te zeggen over 't huidige „familieleven" van den arbeider?...

De onnoozelheid van den man, (is die misschien gemaakt, om de proletariërs des te beter, te kunnen vangen?) komt wel 't sterkst naar voren waar hij spreekt over 't (voorlopige) voortbestaan van 't geld. Hij betoogt dat op den duur sommige arbeiders die het wat zuinig met hun geld aanleggen weer van die vervloekte Bourgeois worden. Alsof het stukje metaal of papier de Kap. maatschappij vorm maakt, als daar niet achter staat het privaatzit der productie-middelen en de op de grondslag daarvan in klassen verdeelde menschheid! Dan volgt weer een waardeering van de arbeiders zooals alleen een aan de Bourgeoisie door een door vernochte (lees verkochte) „intellectueel" of „geestelijke" uitspreken kan.

Pastoor Jorna zegt van een artikel dat luidt: „Slechts loon voor werkelijk verricht werk", het volgende: „Prachtig! Konden wij dat hier ook maar direct invoeren! In eens was het uit met lijnen loontrekken, met het heerlijk instituut der dagdierverij! Er zullen echter heel wat controleurs noodig zijn!"

Over de rusttijden die „ruim toegemeten worden", is hij niet erg te spreken. Uit een speciale bepaling ten opzichte daarvan, voor zoogende vrouwen, blijkt volgens pastoor Jorna dat het moederschap niet hoog wordt aangeslagen. Men spreekt immers van „zoogende vrouwen."

En wat onze Eerwaarde nog meer aan 't hart gaat is het feit dat voor gehuwde en ongehuwde zoogende vrouwen dezelfde bepaling van kracht is.

Tot slot een klein staaltje van 't geniepig bedrog van dit boekje.

Art. 113 bepaald dat, om tot normale arbeidsprestatie te komen, het noodig is dat de machines, materialen, enz. in goeden staat verkeren, de werkplaats sanitair is ingericht, enz.

Daaruit wordt door pastoor de conclusie getrokken dat er met den arbeider zelf geen rekening wordt gehouden.

„Gezond of niet, lekker of niet, als de machines, enz. goed zijn, moet hij zorgen dat hij de normale hoeveelheid werk produceert. Anders wee hem!"

Echter de waarheid is dat Art. 1 bepaald dat zieken tijdelijk of voor goed vrijgesteld zijn. En het wordt notabene door hem zelf in 't begin afgedrukt om aan te toonen dat dit „zoo'n mooi terrein" is „voor simulatie" (zie boven). We meenen dat je al 'n verdornd stomme arbeider moet zijn, als je je door de „argumenten" van deze pastoor lijmen laat. Schrijver dezes zou wel eens het genoegen willen smaken de Heer Jorna op een arbeidersvergadering te ontmoeten om met hem te debatteren. Maar deze „voorlichters" blijven daar verne van, en ze hebben gelijk ook.

We zullen hem dit nummer van ons krantje eens als proefnummer toezenden. Misschien leert hij eruit dat niet alle arbeiders zich laten beduvelen!

#### De Jeugddag van de Zaaier.

De sjeu schijnt er van af te gaan; vroeger probeerden ze den jeugddag in zoo veel mogelijk plaatsen te beleggen; nu hadden ze het gelaten bij een paar hoofdplaatsen.

Of dat ook al met het opportunisme verband houdt, kunnen we niet zoo gauw nagaan.

Wat velen niet weten willen we hier nog eens vooropzetten: in 1915 werd op voorstel van den afgevaardigde van de Zaaier op het congres te Bern, onze thans door de Kommunisten v.d. 3e Int. zoo betichte geestverwant Luteran, door dat Congres besloten jaarlijkse jeugddag te houden: een wapenschouw van de revolutionaire jongeren, die door de moedeloosheid, slaphed en lamelendigheid der ouderen noodig bleek.

Het was echter meer om het revolutionaire dan om het aantal der deelnemers te doen; iets wat thans wel juist omgekeerd het geval blijkt.

De jeugddag stak weer meer dan de voorafgaande in een opportunistisch kleed. De internationale leus was: een jeugdkongres *dan alle proletarische jeugorganisaties*.

Begrijp nu wel wat dit beduidt!

Als wij beweren dat de bedoeling van het eenheidsfront is: samenwerken met de opportunistische, gele e.a. organisaties, d.w.z. niet hun leiders, die geen stap van hun opportunistisch standpunt zullen afwijken wordt altijd geantwoord: „Nee, we willen de jeugd uit die organisaties over de hoofden der leiders heen bereiken!" Maar wat is nu zoo'n congres. De jeugd van de A.J.C. stuurt toch meneer Voogd of meneer Vorink niet naar 'n congres, dat doen die meeneeren toch onder elkaar!

Zoodat dat praatje omtrent de hoofden van de leiders waaroverheen je de jeugd wilt bereiken, alweer humbug blijkt; of

wel, omdat natuurlijk de leiders der K.J.I. en K.J.O.'s dit heel goed inzien — opportunisme, waarvoor die leden nou nog niet zoo direkt heelemaal willen uitkomen.

't Staat zoo vreemd, zie je, zoo'n heel nieuw pakje.

Wat nu de vergaderingen betreft, ook dat was niet veel soeps.

Wijnkoop in Amsterdam beweerde dat in de loop harer ontwikkeling „de jeugdbeweging veranderd was in de zin van de strijdende werkelijkheid".

Heel mooi gezegd voor een jeugdvergadering (geleerde menschen denken bij zoo'n uitdrukking altijd direkt net aan 't omgekeerde, dus hier aan werkelijke strijdigheid; misschien dacht Wijnkoop dat ook wel).

Wijnkoop eischte sport voor de jeugd: dus voetballen, boksen en wielrennen en allerlei lichaams-vernietigende, geesteloze krachtsverspilling voor de jeugd wier kracht reeds de heele week uitgezogen wordt in fabriek of werkplaats.

Het bestaan van kapitalisme in Rusland werd ontkend. Wijnkoop waar schuwde de jeugd ten sterkste voor oorlog en krisis — we hadden juist die eerste week van September wereldoorlog kunnen krijgen beweerde hij; (en dat zei dezelfde man die in de Wereldoorlog voor de overwinning van het Entente-Imperialisme was opgekomen omdat deze de vrede zou waarborgen, de jeugd zou zich van het gevaar van een nieuwen naderenden oorlog bewust moeten zijn; daarom stelt de Zaaier de eischen (let nou op! wat zal d'r nou komen?): vier weken vakantie in 't jaar, met behoud van loon; een loon om zelfstandig te kunnen leven; kosteloos vakonderwijs in de morgenuren; 6-urigen arbeidsdag (ze knabbelen waarachtig aan jullie 8-urigen!)

Staan jullie ook paf? Hebben jullie ervan terug. Gelooven jullie dat je zóó, met die leuzen den oorlog tegenhoudt. Of denken jullie ook dat Wijnkoop zich verbeeldt jullie alles maar in de maag te kunnen stoppen? En zie je: een eenheidsfront op die eischen is best mogelijk: de A.J.C. had die al eerder dan de Zaaier. Een Belgische jongen wees er op hoe in België de jongeren altijd bedrogen waren door soc.-demokr., en hoe ze hadden moeten toegeven.

Maar toch wou die ook al met die zelfde S.D.A.P.-ers een eenheidsfront; met die „verlakkende leiders"!

Is 't verlakkend of niet?

(Wordt vervolgd).

**ABONNEE'S** die nog niet betaald hebben sturen ons een postwissel van f 0.70

#### PROEFNUMMERS.

Dit is het laatste proefnummer.

**Abonneer U, Steunt onze krant**

e Jaargang.

DECEMBER 1922

# DE BAANBREKER

Orgaan van de Kommunistische Arbeiders Jeugdgroep (I.A.J.G.)

Redactie- en Administratie-adres :  
VROLIKSTRAAT 271 - AMSTERDAM

Dit blad kan voorloopig slechts eens per 2 maanden verschijnen, daar het finantiëel alleen door de jonge proletariërs van de K.A.J.-groep gedragen wordt.

Abonnen  
Pro

#### MEDEELINGEN.

De inhoud van de „Baanbreker" wordt vanaf dit nummer belangrijk uitgebreid.

De abonnementsprijs blijft echter voorloopig op f 0.70 per jaar.

#### Het Eenheidsfront.

Wijnkoop's aanzoek aan de S.D.A.P.

Het is ervan gekomen. Wat we voorzien hadden, wat we voor ongeveer 2 jaar voorspelden (een voorspelling die ons hoogst kwalijk genomen is!) is gebeurd.

We hebben steeds gezegd: „als je beweert dat je de arbeiders wil bereiken over de hoofden van de leiders heen, moet je precies de revolutionaire lijn houden; moet je de arbeiders vertellen: dit en dat willen wij, en niet wat jullie leiders je voorprevelen: willen we niets te maken hebben. Daardoor bereik je de arbeiders die 't met je eens worden.

„Maar ga je water in je eigen wijn doen, om de verschillen tusschen jou principes en die van Troelstra te verdoezelen, wil je samenwerken met de opportunistische arbeidersorganisaties (het N.V.V., de S.D.A.P., wat de S.P. toch wou, nietwaar?) zonder dat die 't met jou eens zijn, en terwijl die organisaties hun zelfde bedorven leiders behouden, dan al je eindigen met je tot die leiders te wend en met hen samen te knoeien."

„M.a.w.: het eenheidsfront (zie in ons nummer 2 het artikel daarover) dat de 3e internationale verlangde, zou niet zijn de eenheid der proletarische massa's, maar een samenwerken van de verschillende leiders."

„En daarmee zouden de Kommunisten hun principe van de dictatuur van het proletariaat laten schieten, en met de S.D.A.P. treven naar een z.g. arbeidersregering." d.w.z. Wijnkoop samen met Troelstra regeeren, een regering dus van aan het kapitaal onderworpen arbeidersleiders tegen het proletariaat.

November!

November 1917 jongens. Toen werd de Russische Sowjet revolutie, de groote, de voor ons zoo leerzame, de zooveel belovende doorgevoerd.

November 1918 jongens. Toen werd de burgerlijke revolutie in Duitschland voltrokken, d.w.z. alle middeleeuwsche resten, zooals de groote keizerlijke macht, de invloed van de adel enz. werden opgeruimd en hadden wij hoop, dat de proletarische revolutie spoedig zou volgen.

Toen werden in ons lauwe landje zelfs, de arten der arbeiders warm.

November 22'. Jongens! In de 2e Kamer en in de Amsterdamsche Gemeenteraad biedt Wijnkoop aan de S.D.A.P. samenwerking aan. We hebben toch zooveel gemeen, zegt hij. Wij strijden toch beiden voor arbeidersbelangen. Laten wij verder samengaan!

Je zou zeggen, van die bewering van dat bereiken van de arbeiders over de hoofden van de leiders heen blijft niet veel over hē. Wat Wijnkoop doet: in de 2e Kamer tegen meneer Troelstra zeggen: zullen we samenwerken.

dat is niet over de hoofden van de leiders heen, integendeel, dat doen de leiders over de hoofden en ruggen van de arbeiders heen. Dat is politiek geknoei.

Daarmee heeft de C.P. haar laatste restje kommunisme prijsgegeven.

Want als jij met een makker voor een beek staat, waar jullie beide over willen en jij zegt: „zullen we daar beide over polstokken, maar tegelijk; maar je makker zegt: „nee, laten we een bruggetje over die beek maken, dan kunnen we er later lekker over wandelen"; en jij eindigt met die andere, van wie je weet dat hij geen polstok springt, maar alleen bruggetjes bouwt, je hulp aan te bieden, dan heb jij je principe van de polstok opgegeven.

Zoo zei de C. P. dat ze met de polstok van de revolutie de socialistische samenleving wou bereiken; de S.D.A.P. zegt: nee je moet een geleidelijk bruggetje maken van de huidige kapitalistische samenleving naar 't socialisme.

Nude C. P. de S. D. A. P. samenwerking aanbiedt, heeft ze haar principe van de revolutie polstok opgegeven.

Maar waarom is dit juist thans zoo erg? Omdat juist thans blijkt dat dat bruggetje niet te slaan is.

Want de toestand van het proletariaat wordt steeds beroerder.

Het kapitalisme weet zich geen raad; het weet de rommel niet meer op pooten te houden.

Millioenen arbeiders verhongeren reeds, — in Duitschland, Oostenrijk, Rusland, China. Van millioenen wordt de toestand steeds slechter.

Overall neemt de werkeloosheid toe; in ons land meer dan 100.000 werklozen.

Aan de wereldkrisis komt maar geen einde. Er kan geen eind aan komen. Want niemand kan meer koopen. De groote massa's zijn dood-arm. En de fabrikanten blijven dus met hun voorraad zitten. Dus ze laten niet meer werken. Daardoor komt er nog meer werkloosheid, nog meer warboel, nog meer ellende.

Indien ooit, dan moet nu de tijd rijp zijn om de kommunistische principes onder de massa's te brengen.

Wat doet ech

Terwijl het k staat, dat de on heid dreigt, dat me redding kan

Troelstra en zeg „Zullen we m getje; zullen wij kapitalisme de f te verbeteren.

Hoor, het kap doodsnoed, het

Wat is dan de Willen wij niet ja dan zijn ze Arbeiders, jon

#### De strijdwi Agita

Sinds eenigen tij saties van werkloos schijnsel kunnen toe van deze werklozen

Voor ons Kommun maakte zaak dat de v organiseren, om ma regeerende klasse. Zo is de kwestie van Het oude recept, orga klaar, want vereenig uit den tijd.

Bij de beoordeeling werklozen laten wij door ons standpunt bet ming van het proletaria loozen, in de naaste groter deel zullen vorm

Wat willen de in co werklozen?

1. Productief werk

2. Uitkering van vo Om elk misverstand behalve voor kwaadw begrijpen, en voor he verklaren wij dat de voelstandsstandpunt, zeer

Maar is het gev maatstaf, bij de stelde maatschap

Is het niet ju leiders drijft, en agitatie te hebben?

Is het niet der loo

Wat in de

in de

der



„gevoel” voor  
en Lansink zich  
k in toepassing.  
ebben genoemd,  
zijn oorspronke-  
Wijnkoop.  
eersten eisch: vol  
verschil onder de  
kloosheid steeds erger  
zen oogenblik aan, dat  
rs, zonder werk, zon-  
en verlangen dat iedere  
t gemiddelde loon krijgt.  
betalen? De Staat en  
staat dat geld om het  
iden?

, Duitsland, Polen,  
o-Slavië, Roemenië.  
Deze staten zijn allen  
bankroet.  
tsche Staat wordt steeds  
de kapitaal-magnaten,  
is niet meer bij machte  
rplichtingen te voldoen.  
ing die bestond na de  
ven. Er heerscht nu een  
ering.  
ders hebben zelf daarop  
oogpunt van bezuiniging  
an den Staat.

igeland en Frankrijk op  
den Duitschen Staat uit-  
w.z. te zien op de manier waarop  
gegeven wordt), de controle-com-  
geallieerde mogendheden heeft ten  
vertrouwen op de afschaffing der  
ing.

die ten sterkste hebben aan-  
schaffing der werkloozen-  
land, genegen zouden zijn  
en uitkeering zonder ver-  
n, geloof wel niemand.  
burgerlijke democratie bij  
land en Frankrijk, met een  
g, vooral in het eerste-  
t vrijwel uitgesloten dat  
ege den Staat wordt inge-

e landen zijn in het oude Europa  
e, al gaat Frankrijk steeds achter-  
blijkt uit de daling van de waarde  
ik.  
an „vol” loon, men zal het wel  
oordeeling van dien eisch kan  
ieden in verband met den econo-  
stand.

\* \* \*

der werkende arbeiders wordt  
„vol”. De vakbewegingsleiders  
ee aan de daling van het loon.  
ze bij verzet in eigen kring,  
staken in eigen bedrijf; an-  
den niet in de actie betrokken.  
in Engeland die een staking  
drie maanden, met een  
tuisend man, verloren  
noodzaakt een loons-  
ftig procent te accep-

ken!

ctie, door gebrek  
het mindere ver-

bruik van honderden miljoenen menschen, is  
oorzaak van de werkloosheid, van de daling  
van het loon, van de afschaffing van den  
achturedag, van de likwidatie van wat ge-  
noemd wordt „sociale wegeving”.

Op haar beurt veroorzaakt het hand over  
hand toenemen der werkloosheid, bedrijfsin-  
perkings, verlaging van loon, het steeds toe-  
nemen in omvang en diepte der storing (crisis).  
De koopkracht wordt al minder en minder.

Deze crisis „spookt in alle landen. Uitzicht  
op herstel is er niet. Het kapitalisme blijft  
steken, het levenspeil is dalende in alle landen.  
Kindersterfte, tering, dood, tengevolge van  
uitputting en ondervoeding, zijn toenemende.

Het proletariaat — het eerst in de landen  
van Midden-Europa — verzinkt in een toe-  
stand van barbaarsheid.

Om in zulk een toestand, nu het kapitalisme  
stervende is, den eisch te stellen van „vol  
loon” aan den klassestaat, moet men even  
onwetend zijn als Wijnkoop of stom als de  
familie Lansink, of onnoozel als Dissel.

Zijn deze heeren niet in dien geestestoe-  
stand, dan bedriegen zij het proletariaat, dan  
brengen ze, in de koppen der arbeiders, de  
malste illusie, de meest reactionaire utopie.

De voorstelling wekken alsof het meeren-  
deel van het proletariaat onderhouden kan  
worden uit de staatskas, dus een door den  
staat gevoed lompenproletariaat, is bij een  
opgaand kapitalisme reeds onzin, maar bij  
een ondergaand nog veel meer!!

\* \* \*

Nemen wij nu aan, dat de vijanden van  
het kommunisme, de leiders der C. P. en van  
het N. A. S. zoo onwetend zijn dat ze het  
klemmende van het voorgaande betoog ont-  
kennen.

Neem wij aan dat het volle loon voor  
werkloozen wel te bereiken is.

Wat zullen dan de gevolgen zijn voor het  
proletariaat? Een door den Staat onderhou-  
den proletariaat (zelfs den steun in den vorm  
zooals wij dien thans kennen werkt in die  
richting) verzekerd van zijn bestaan, zal nooit  
tot revolutie komen!!

Integendeel, een dergelijke bende zal belang  
hebben bij het bestaan van den Staat, zij zal  
iedereen die dien Staat wil vernietigen als vijand  
beschouwen, want wie aan den Staat komt,  
komt aan haar broodje!!

Een dergelijk „vol loon” trekkend proleta-  
riat is veel gevaarlijker voor de komende re-  
volutie dan de burgerwacht, of het door de  
regering van Nederland, opzettelijk daartoe  
verzameld leger van „crisielijke” landstorm-  
mannen!

Den eisch van „vol loon” achten wij daar-  
om volstrekt contra-revolutionair. Deze eisch  
is alleen geschikt om de politiek-parlementaire  
en vakvereenigingsbonzen hun standje te doen  
ophouden.

Eenerzijds moeten de werklozen op de  
tribune van de raadszaal zitten om te luiste-  
ren en applaus te geven aan Wijnkoop; an-  
derzijds gebruikt de z. g. onafhankelijke vak-  
beweging, deze beweging der werklozen om  
het Algemeen Nederlands vakverbond (neu-  
tralen) en N.V.V. te koppelen aan het N.A.S.  
om dien eisch van „vol” loon of „productief  
werk” tezamen te stellen.

Deze vereeniging van Vak-Centrales, de  
contra-revolutie in levende lijve, het brengen  
op één front van alle leidersorganisaties, is  
er een handeling denkbaar die meer geschikt  
is om het proletariaat van den strijd om de  
macht af te houden?

De taktiek van de comité's der werklozen  
hunne eischen, mede hun leidzaam volgen  
van het N. A. S. en C. P. maken ze tegen-  
revolutionair aanhangsels van vakbeweging  
politiek-parlementaire partijen. Want de S.D.A.P.  
ers moderneren, de vijanden der revolutie, neme-  
in elk geval niet den schijn aan van revolutiona-  
te zijn.

leis wat de C. P. en N. A. S. wel doet  
Daarom waarschuwen wij ten zeerste de  
werklozen tegen de eischen van en tegen de  
taktiek om zich te koppelen, aan deze twee  
lichamen.

Willen zij eenige waarde hebben dan moeten  
de comité's los van C. P. en N. A. S.  
Op werklozen voor de zelfstandigheid de  
Comité's.

## Jaarverslag v. de K.A.J.-groep

De K.A.J.-groep werd in Sept. '21 onder  
zeer moeilijke omstandigheden opgericht.

Haar taktiek, (gericht tegen de vakvere-  
gingen en het parlementarisme voor vormin-  
gen van revolutionnaire bedrijfsorganisatie's, d.  
van revolutionnaire bedrijfsorganisatie's, d.  
Algemeene Arbeidersbond) kon slechts bij er-  
kele jongeren ingang vinden.

Het geloof aan verbeteringen, door de le-  
ders der vakver. en in het parlement te ver-  
krijgen, was ook bij de jongeren zeer sterf-  
De proletariërs, die door „de Zaaier” werden  
bereikt konden geen Kommunisten worden  
daar „de Zaaier” onder den mantel van de  
Russische Revolutie (in navolging van de C.P.)  
dezelfde reformistische, contra-revolutionnaire  
taktiek volgde, als de vakvereenigingen. Van  
zelfoptreden was niet of zeer zelden sprake

Door dit alles kon de K.A.J.-groep toen  
anders dan een propaganda-club zijn.

In andere landen was er, Duitsland uitge-  
zonderd, geen Komm. Arb. Jeugd. Internatio-  
nale steun (moreele) was er daardoor zoo  
goed als niet. Met de steun in 't land was  
het zeer treurig gesteld. De Komm. Arb. Parti-  
onze zusterorganisatie, sprak zich op haar  
eerste openbare Congres, officieel tegen de  
zelfstandige Komm. Arb. Jeugd, uit. Daarvoor  
verklaarde het H. B. zich tegen de uit-  
gifte van „de Baanbreker”, wegens „kracht-  
en geldverspilling”. Slechts enkele leden sprak-  
ken hun sympathie uit en abonneerden zich

De K.A.J.-groep sloeg zich, zooals he-  
Komm. Arbeiders betaamt, door deze moeilijke  
heden heen, met het gevolg, dat thans na een  
jaar, de oppositie-groep in „de Zaaier”, (di-  
meende dat van „de Zaaier” nog een Revolution-  
naire factor gemaakt kon worden) gegroeid is  
tot een weliswaar zeer kleine, doch vast aan  
eengesloten groep, die het jeugdproletariaat  
tegenmoet treedt met een precies omlijnde, voor  
onze verhoudingen zuiver Revolutionnaire  
taktiek.

\* \* \*

Toen er sprake was, van vorming eene  
Internationale van Komm. Arb. Partijen en  
-groepen, heeft de K.A.J.-groep zich uitges-  
proken, voor de directe oprichting, en een  
schrijven in deze geest, de eerste bijeenkomst  
in Duitsland toegezonden.

„De geschillen in Duitsland”, over de tak-  
tiek, was onderwerp van vele cursus- en H.B.  
vergaderingen, waarop net tot grondige dis-  
cussie's tusschen voorstanders der „Essener  
en „Berlijner” richting kwam. Ten slotte heeft  
de groep zich achter geen van beide gesteld.

ij sprak zich voor de hereeniging der eerlijke  
betrouwbare elementen uit beide richtin-  
gen, uit.

\* \* \*

De werkwijze van de groep kwam er op  
eer elk lid een of ander verantwoordelijk  
werk op te dragen, ter bevordering der zelf-  
standigheid. Hoewel die werkwijze bij lastige  
darweities, (b.v. colportage van ons orgaan  
het haar moeilijke inhoud) veel te wenschen  
verliet, is deze methode toch de beste ge-  
leken en moet zij 't volgende jaar betere  
resultaten opleveren.

Vele Cursusvergaderingen zijn gehouden, o.a.  
ver: 't Historisch Materialisme, Geschiedenis  
Jeugd, Jeugdbeweging, Eenheidsfront, Imperia-  
lisme, Bedrijfsorganisatie, Parlementarisme,  
Anarchisme, Internationale Toestand.

Daar de afvaardiging naar 't Jeugdcongres  
in Duitsland, de congressen van de K.A.P.,  
en onlangs naar 't Internationaal Congres veel  
geld opslokte, kon er tot heden slechts één  
openbare Jeugdvergadering in Febr. plaats  
vinden.

Tijdens de verkiezingen werd tesamen met  
de K.A.P. nog een openbare, belegd.  
De voorbereiding was, evenals bij de vorige,  
bestekend.

Vooral de K.A.J.-ers hadden hun best ge-  
keerd. Geplakt, met karren gereden, met borden  
gekleefd, 'n auto gehuurd, enz. De opkomst  
was bevredigend, echter de anti-verkiezingsver-  
gadering kan mislukt genoemd worden, daar,  
de voorbereiding was, evenals bij de vorige,  
bestekend.

Een les over 't vervolg.

\* \* \*

Intusschen heeft zich, voor zoover wij kun-  
nen nagaan, het grootste gedeelte van de K.A.J.  
Duitsland „opgelost” in de K.A. Partij, Esse-  
ner richting. Van internationale steun is op 't  
moment dus geen sprake. (Verbindingen met  
een Luxemburgsche Komm. J. O. die anti-par-  
lementair is, worden gezocht.

Er zal dit jaar flink gewerkt moeten worden  
wil het naaste doel van de groep, vorming  
van een Komm. Arb. Jeugd Organisatie, als  
geduchte vijand v. h. Kapitaal en al hare aan-  
hangers, verwezenlijkt worden.

Vóór de propaganda voor de Algemeene  
Arbeidersbond, de zelfbewustwording, de re-  
volutionnaire Eenheid der Arbeiders zelf.

In de eerste plaats, op eigen krachten reke-  
nen! Geen overschatting, maar ook geen  
onderschatting van krachten.

De van dag tot dag erger wordende crisis  
van 't kapitalistische wanstelsel vergemakke-  
lijkt onze taak. En alleen met onze taktiek  
kan de Arbeidersklasse overwinnen.

Daarom, makkers, met frissche moed, met  
hernieuwde kracht aan den slag.

LEVE DE WERELDREVOLUTIE!

Oct. '22.

## (1) Eenheid in de Komm. Arb.-beweging.

De A'damsche K.A.J.-groep heeft de ge-  
schillen in de K.A.-beweging grondig bestu-  
deerd.

Zij is eenstemming tot de conclusie geko-  
men dat de splitsing in „Essener” en „Berlijner”  
richting, ontstaan door het geloof van de massa  
van het proletariaat aan het schijnherstel van  
het Duitsche Kapitalisme met het gevolg: het  
terugloopen der Duitsche Revolutie, aangetoond  
heeft dat vele kameraden niet klaar waren over  
de te volgen taktiek.

Verder stelt zij (de K.A.J.-groep) vast, dat,  
nu de splitsing uitgelopen is op een, van  
beide kanten in hoofdzaak overeenkomende,  
vastlegging der taktiek, en een volkomen over-  
eenkomst in de praktijk, er voor een gescheiden  
blijven der beide groepen, (óók door de nieuwe  
Revolutionnaire periode waarin Duitschland  
verkeert) geen reden meer aanwezig is.

Integendeel, het staat voor haar vast dat  
een blijvende splitsing, de Duitsche Revolutie  
een enorme klap zal toebrengen, waarom zij  
er bij beide groepen opaan dringt, de een-  
heidspogingen niet te negeren, maar intege-  
veel de eenheid in de praktijk, in de bedrij-  
een, op vergaderingen en op alle andere  
mogelijke manieren, van onderen op, te vormen.

Als de Revolutie de hoofdzaak is zullen  
zeker de overige verschillen alsdan opgelost  
worden.

De K.A.J.-groep roept vooral de jongeren  
op, neen eisch van de jongere Kameraden,  
aan de Eenheid der Komm. Arb.-beweging,  
dat wil zeggen: Eenheid van de eenige Revolu-  
tionnairen, mede te werken!

(1) De K.A.J. zond dit stukje aan alle organen der  
K.A.-beweging.

## Het Kapitalisme in Rusland.

Naar aanleiding van een in 't vorig num-  
mer opgenomen „ingezonden” over Rusland,  
laten wij thans eenige feiten volgen die vol-  
doende zijn om aan te toonen, dat het ver-  
leenen van steun aan de Russische Regeer-  
ing en haar verlengstuk de 3e Internationale  
een contra-revolutionaire handeling is.

De industrie in Rusland is niet kommuni-  
stisch, maar is op kapitalistische leest geschoeid.  
Het loonstelsel, de uitbuiting blijft. De „Kom-  
munistische formule is vervangen door Staats-  
kapitalisme” (Kassin).

„Rusland heeft de hulp nodig van de bui-  
tenlandsche kapitalisten, maar moet de bezit-  
tingen en rechten verbieden en de vruchten  
van hun ondernemingen verzekeren” (resolutie  
van de conferentie te Cannes), m.a.w. de  
uitbuiting van het proletariaat wordt ge-  
waarborgd door de Russische Regering.

En ook aan de binnenlandsche kapitalisten.  
„De Industriele trusts genieten een zekere  
mate van onafhankelijkheid op hun eigen  
terrein.” (Kassin). Het bankkapitaal, de hoogste  
macht van het West-Europeesche Kapitaal,  
heeft z'n intrede in „Sovjet” Rusland gedaan.  
In Moscou is een bank met Zweedsch kapitaal  
opgericht, die alle „bankrechten” heeft. Een  
wetboek van handelsrecht is verchenen. Lé-  
nin zei immers: „Wij gaan niet naar Genua als  
kommunisten, maar als kooplieden om den  
handel te vergrooten.” De gevolgen van „Rus-  
lands opbouw” voor het proletariaat zijn niet  
uitgebleven: De min of meer kommunistische  
arbeidsregeling, is in een kapitalistische om-

gezet. De revolutionnaire rechtspraak is ver-  
vangen door een kapitalistische rechtsorde, n.l.  
volksrechtbank, hof en opperste gerechtshof.

„Kleinere” gevolgen zijn o.a.: Het drie  
klassenstelsel op de treinen is weer ingevoerd.  
Jeneververbruik is weer toegestaan. Bioscopen  
en „vermaakhuizen” schieten in de hoofdsteden  
als paddestoelen uit den grond. De prostitutie  
verergert met den dag.

De dictatuur van het proletariaat?

De organisaties der arbeiders, de vakver-  
eenigingen mogen geen stakingsparolen geven.  
„De strijd tegen 't kapitaal en de bureaucratie  
moet niet gevoerd worden door middel van  
stakingen, en inmenging in het bestuur der  
bedrijven, maar langs den weg van toezicht  
en tussenkomst. Aan de stakingen in de  
staatsindustrie moet zoo spoedig mogelijk een  
einde worden gemaakt en van nu af aan moeten  
de vakvereenigingen zich in politieke zaken  
neutraal houden.”

In Rusland oefent thans het kapitaal de  
dictatuur uit over 't proletariaat!

Proletariërs, jongeren, laat U niet langer  
verblinden door het z.g. revolutionnaire van  
Rusland en de 3e Internationale, maar maakt  
eindelijk uw eigen revolutionnaire taktiek ge-  
richt tegen alle kapitalisme en haar aanhan-  
gers. Dit is de eenigste weg die leidt naar  
de bevrijding van het wereldproletariaat, waar-  
onder ook het Russische!

## Proletariërs!

Lees en herlees de artikelen in dit blad  
Wij kunnen slechts de weg aangeven, en  
voorgaan, maar gij, de massa van het prole-  
tariaat moet de Revolutie maken. En daarvoor  
is het noodig een goed inzicht te hebben in  
de vraagstukken die wij behandelen. Wij weten  
zeer goed dat dit moeilijk is, maar als gij die  
moeilijkheden niet overwinnen wilt, dan wilt  
gij, jonge proletariërs ook geen betere, geen  
gezondere samenleving. En die moeilijkheden  
kunt gij overwinnen, als ge maar wilt. Ge  
moet lezen en nog eens lezen, denken en nog  
eens denken over de vraagstukken die wij  
aansnijden.

Gij moet met Uw kameraden er over spre-  
ken, U zoo een zelfstandig oordeel verschaffen  
zoodat gij tenslotte de weg klaar en duidelijk  
voor U ziet.

DAAROM LEEST EN HERLEEST

TOT GIJ BEGRIJPT!!

## 't Congres van de K.A.P.

Toen de K.A.J. groep op  
tengewone Congres van de K.A.  
stellingen van de Komm.  
behandeld werden, het ad-  
van een motie) gaf, om op  
de geschillen tusschen „Essen-  
aan een principieele bespre-  
voordat men zich uitsp-  
waarop „Essen” haar  
dit advies niet alleen in  
maar de K.A.J.-groep  
De K.A.J. groep zou



„Berlijner,” die n.b. van het indienen en aan-  
nemen der motie *niets* wist.

Het congres dat thans heeft plaats ge-  
vonden (11-12 Nov.) en bedoeld was als gewoon  
halfjaarlijks congres ter regeling der orga-  
nisatie- en program-zaken, heeft nu datgene  
gedaan, wat wij reeds toen voor noodzakelijk  
hielden, n.l. . . . „de geschillen” besproken.  
Hieruit blijkt dat de K.A.P.'ers voortaan de  
meningen van de K.A.I. groep wat ernstiger  
moeten overwegen.

Het congres toonde aan dat verschillende  
K.A.P.'ers zich achter Berlijn scharen, anderen  
zich noch met Berlijn noch met Essen solidair  
verklaren, en wel met de K.A.I., en dat dus  
onze meening, dat een uitspraak voor de  
K.A.I. nog *niet* betekende „dat de partij  
gesloten achter Essen staat,” juist was.

Gorter's verklaring dat hij wilde werken  
voor de Eenheid van „Berlijn” en „Essen,”  
ontvingen wij met blijdschap, hoewel deze  
verklaring eenigszins vreemd aandoet na het  
eenige dagen daarvoor door Gorter geschreven  
manifest waarin de Berlijnsche taktiek als  
reformistisch wordt aangeduid (\*).

De houding van afd. Rotterdam, die het  
Congres verliet omdat niet eerst de splitsing  
in R'dam aan orde kwam, lijkt ons afkeu-  
ringswaardig. Overigens vonden wij het Congres  
uitstekend.

(\*) Bewezen wordt het „reformisme” echter niet

## 'n Oorlogje asjebliet!

Terwijl in den Haag het „Vredescongres”  
van het N.V.V. plaats vind, over welks ge-  
moedelijke demagogie wij de volgende keer  
zullen schrijven, is de federatie van vakbon-  
den in de scheeps- en machinebouwbedrijven  
(een der belangrijkste van Engeland) buiten-  
mate verheugd dat de Engelsche regering  
besloten heeft twee machtige moordwerktuigen  
n.l. twee groote oorlogsschepen te laten bou-  
wen. „Talrijke werklozen zullen nu beter  
den winter kunnen doorkomen,” verklaart de  
seer. van de federatie.

De eenigste weg, weer een klein beetje  
oorlog, mijnheer de vakverleider. Dat helpt  
u misschien van die vervloekte werklozen,  
die zoo veel eischend zijn, af. Moordtaigver-  
vaarding!

Weet U de oorzaken der werkloosheid?  
De doodscrisis van 't kapitalisme? Het kom-  
munisme de eenige uitweg! Ach kom, wij  
vakverleiders weten het toch beter dan U!  
We moeten met elkaar probeeren het kapita-  
lisme weer op te bouwen. Er zal wel weer  
verbetering komen. Eerst maar 'n beetje loons-  
lagging, nietwaar. In vertrouwen, we moeten  
s toch doen, 't is ons broodje! Daarom  
'n oorlogje asjebliet!

## Fascisme in Nederland op komst.

uitleggen wat fascisme is.

en zekere Mussolinie, te voren  
leider (het type van hen die  
r arbeiders naar boven klim-  
Hij heeft een uiterst con-  
bourgerlijke beweging gesticht,

die ten doel heeft alle arbeiders-bescherming  
op te heffen, de arbeidersbeweging tegen te  
gaan, de Italiaansche nationale wenschen zoo-  
veel mogelijk te bevredigen, enzovoorts, en  
met als typisch kleinburgerlijk programpunt:  
kleingrondbezit.

Maar hij heeft zijn program niet trachten te  
verwezenlijken door de burgerlijk-parlementair-  
demokratische methoden, neen hij heeft dien  
weg gekozen, waarvan hij wist, dat 't de  
eenige was, die naar zijn doel kon leiden:  
*het geweld.*

Hij heeft n.l. een eigen leger gesticht, dat  
snel aangroeide, niet 't minst zijn troepen trok  
uit de arbeidersklasse, die zooals overal, ook  
in Italië voor een groot deel echt kleinburger-  
lijk loert op een even mogelijk bestaantje en  
een lapje grond, — doet er niet toe of dat  
verkregen wordt ten koste van de klassege-  
nooten, de andere arbeiders.

Met dit leger heeft hij nu sinds maanden  
in Italië de baas gespeeld, geplunderd en ge-  
brand in de gebieden van de arbeidersbewe-  
ging, socialisten en communisten vermoord,  
hun kranten en drukkerijen vernield, en ten  
slotte de regering feitelijk afgezet en zelf de  
macht gegrepen; zijn tegenstanders de mond  
gesnoerd (pers-censuur, enz.) en hun in hun  
handelingen belemmerd en geknot.

Nu zou je zeggen: daar zullen zijn niet-  
partijgenooten, de parlementaire partijen, de  
regering, zich toch wel tegen verzet hebben?

Geen kwestie van. Die vonden dat veel te  
mooi, dat Mussolini de arbeidersbeweging zoo  
knauwde. Want dat vindt elke bourgeois toch  
fijn, als het proletariaat een opstopper krijgt?

En toen Mussolini aan de macht kwam?  
Toen vlogen hij en de „democratische” koning,  
waarmee Tsjetsjerien, de man van de Internati-  
onale, zoo aardig gegeten en gekeuveld  
had, mekaar om den hals, en wenschten me-  
kaar geluk. Toen juichte 't heele Italiaansche  
parlement, behalve socialisten en communisten,  
hem, de man die een onwettige staatsgreep  
gedaan had, toe!

Natuurlijk: de heele bourgeoisie was blij,  
want ze zag wel in, dat in Italië de *dictatuur  
van de bourgeoisie* gevestigd was.

En dat vindt de bourgeoisie in deze tijden  
uitnemend.

Je moet de burgerlijke pers van alle landen  
dan ook hooren juichen. Jongen, wat zijn ze  
in hun sas. „Een handige vent hoor, die Mus-  
solini”, zeggen ze.

In alle burgerlijke journalisten, de pias van  
de „radikale” bourgeoisie, A.B. Kleerekooper  
van „Het Volk” aan het hoofd, brullen:

„Zie je wel, dat heeft die Mussolini nou  
van de bolsjewiki geleerd; die hebben het  
slechte voorbeeld gegeven.”

De ezels. Alsof het niet duidelijk is, dat,  
als de maatschappij wankelt, als de belangen  
van het proletariaat precies tegenovergesteld  
blijken aan die van de bourgeoisie, als dus  
deze twee klassen volkomen tegenover elkaar  
staan, dat dan één van die klassen de vol-  
komen dictatuur over de andere moet instellen.

Wankelt deze maatschappij dan; is dan op  
't oogenblik de tegenstelling tusschen de twee  
klassen volkomen?

\* \* \*

Kijk om je heen. Je ziet dat de wereld in  
een krisis is, die steeds voortduurt. Je ziet dat  
de toestand van de arbeiders steeds beroerder  
wordt. Je ziet dat de bourgeoisie niets meer  
aan de arbeidersklasse kan toestaan, intege-

deel, alles wat ze vroeger toestond, terug  
neemt. Je ziet dat, vooral in 't buitenland,  
millioenen proletariërs de schrikkelijste el-  
de lijden; en dat het kapitalisme wanhopig  
pogingen doet, om de ontzettende ineenstortin-  
die dreigt, te voorkomen of uit te stellen.

Deze pogingen hebben tot gevolg de no-  
grotere uitbuiting van het reeds zoo uitge-  
perste proletariaat. Beide klassen staan f  
tegenover elkaar. De arbeiders hebben nie-  
meer te verliezen, zullen bij elke verandering  
winnen; ze *moeten* het communisme willen  
de macht van de arbeidersklasse vestigen.  
Maar dat ziet de bourgeoisie aankomen. Wa-  
gebeurt er nu?

We hebben altijd betoogd dat het parlemen-  
de gemeenteraden, enz. het gordijn waren  
waarachter zich de werkelijkheid afspeelde.  
De arbeiders letten op de kamer, enz. waar  
hun vertegenwoordigers mogen meespreken, e-  
denken zoo iets te bereiken; in werkelijkheid  
doen de groote kapitalisten wat ze willen, e-  
laten de kamers naar hun pijpen dansen (zo  
bv. met de olie-concessies in Indië; zooiet  
is altijd al lang door de kapitalistische rege-  
ring met de kapitalistische ondernemingen vele  
hapsuikt vóór 't bij de „volksvertegenwoord-  
ging” komt). Maar gaat 't nu hard tegen hard-  
verder dan ooit ontpopten tot wat ze zijn:  
zooals boven aangegeven werd, staan prole-  
tariaat en bourgeoisie in hun belangen nu lijn-  
recht tegenover elkaar, *dan* laat de bourgeoisie  
november 1918 in Duitschland zijn weerga, zijn  
en toont zich in haar ware gedaante: ze ste-  
En daarom protesteert niemand van de bourge-  
geoisie of van de burgerlijke partijen.

Je begrijpt nu wel dat deze beweging  
tot Italië beperkt blijft: dat, omgekeerd,  
dat 't kapitalisme overal er zoo beroerd  
toe is, ook internationaal die neiging bij  
bourgeoisie, om de dictatuur over het prolet-  
riaat in te stellen, opkomt.

Zoo is er in Polen en in Hongarije een  
sterke fascistische beweging.  
In Duitschland hebben zich vele conservatieve  
politici, o.a. de bekende Hergt, voor die be-  
wering (die er trouwens reeds lang bestond  
verklaard.

Ook in ons land zien we de verschijnselen  
al. In de 2e Kamer heeft de leider der anti-  
revolutionairen zich verklaard voor afschaffing  
van 't huidige leger, en voor vorming van een  
soort volksleger, min of meer naar het begin-  
sel der burgerwachten.

Een proletariër met oogen in zijn hoofd heeft  
niet meer noodig. Daar gaan we. Daar worden  
wapenen verstrekt aan al wat tegen de arbe-  
dersklasse wil strijden; daar wordt de gewa-  
pende dictatuur van de anderen over het pro-  
letariaat voorbereid.

Arbeiders, kijkt uit en weet te kiezen!

Wee de wankelmoedigen, die twijfelend aan  
de mogelijkheid van het welslagen van de  
proletarische revolutie, bij de pakken gaan  
neerzitten en door hun lijdzaamheid de bour-  
geoisie helpen, de dictatuur over ons, proleta-  
riërs, in te stellen.

Hun straf zal zwaar zijn!

Want dat zal brengen de misère, de ellende  
het barbarisme voor de heele arbeidersklasse  
dat zal het proletariaat vernederen van een  
klasse van loonslaven tot een klasse van  
paupers.

En daar zullen de lijdzamen mede schuld  
aan zijn.

Nog eens: arbeiders, weet te kiezen!

e Jaargang

ZELF DENKEN — ZELF HANDELEN

No. 6

# DE BAANBREKER

Orgaan van de Kommunistische Arbeiders Jeugd

Redactie- en Administratie-adres  
VROLIKSTRAAT 2713 — AMSTERDAM

Abonnement bij vooruitbetaling f 0.70 per jaar franco  
Propaganda-nummers 5 cent

## Karl Liebknecht — 15. Januari — Rosa Luxemburg 1919 — 1923

Voor de 4e maal herdenken wij de Duitse  
„Rode Januari” Januari 1919.

De bloedmaand van de Duitse revolutie.  
Maand waar in de sociaal-demokraten hun  
masker van het tronie trokken, en zich  
ging” komt). Maar gaat 't nu hard tegen hard-  
verder dan ooit ontpopten tot wat ze zijn:  
zooals boven aangegeven werd, staan prole-  
tariaat en bourgeoisie in hun belangen nu lijn-  
recht tegenover elkaar, *dan* laat de bourgeoisie  
november 1918 in Duitschland zijn weerga, zijn  
en toont zich in haar ware gedaante: ze ste-  
En daarom protesteert niemand van de bourge-  
geoisie of van de burgerlijke partijen.

De matrozen kwamen in opstand. De sol-  
daten wierpen de wapens neer, de arbeiders  
naar de wapens, de roode vlag woei  
over Duitschland. De oude vorstenklieken ver-  
niden in het vuilnisvat gestopt; kronen rolden;  
ontroffen duikelden; het beste deel van het prole-  
tariaat, dat de zon in het Oosten had zien opgaan,  
dieu verder: de dictatuur van het proletariaat,  
Communisme bereiken.

Toen traden de sociaal-democraten op, de  
oorlogs-socialisten Ebert, Scheidemann, Noske,  
Legien, en zoo vele anderen. Die hielden de  
revolutie tegen. Die wouen niet verder. Die  
namen zelf de regering in de hand, wat de  
bourgeoisie, die dacht: „Mooi zoo, die zullen  
voor mij opknappen, wat ik verknoid heb,”  
natuurlijk goedvond. — — —

En toen is gebeurd iets waarvan de geschie-  
denis slechts weinige voorbeelden kent

De mannen die zelf uit de arbeidende klasse  
stamden lieten hun klassegenooten, die het klasse-  
doel, de socialistische maatschappij, nastreefden,  
bij massa's vermoorden.

En daarbij, bij de slachtoffers van deze schur-  
ken waren twee van onze beste makkers: Lieb-  
knecht en Luxemburg.

Liebknecht! In Augustus 1914 brak de oor-  
log uit. Toen was er één, één, in Duitschland,  
die in het parlement tegen de oorlog stemde  
— dat was Liebknecht. Zijn stem klonk over  
de heele wereld. De verstandige arbeiders in  
alle oorlogvoerende landen, hoorden die stem;  
Liebknecht was voor hen een vuurbaak in den  
donkeren oorlog.

Liebknecht zamelde het eerst de jongeren,  
die tegen het kapitalisme wilden vechten, ook  
toen het nog oorlog was. Hij zag het eerst,  
aan de ouderen, het nut in van een zelfstandige  
revolutionaire jeugdbeweging.

Hij was een van de leiders van de Duitse  
proletarische revolutiebeweging in 1918.

Die man, die den heelen oorlog door, on-  
danks straf, ondanks alle gevaar, op zijn een-  
zamen post gebleven was, vooraan was gegaan,  
niet geaard hat, — — die werd door het  
sociaal-democratisch bewind gevangen genomen;

die man werd doodgeschoten, vermoord, toen  
hij bij een overbrenging . . . . . wou wegllopen.

Lezer, snap je, voel je, wat dat een laffe  
ploerten zijn, die na een moordaanslag den schuld  
op den vermoorde gooien, door te zeggen dat  
hij wou wegllopen? Net of die man, die held  
van den oorlog, of die weggelopen zou zijn!  
En Luxemburg! Rosa Luxemburg!

Een vrouw, jongens, zooals er haast nooit  
een leeft. Met hersenen, zoo scherp denkend.  
dat zij allem in het denken versloeg. Een vrouw  
zoo wilskrachtig als weinigen. Maar tevens met  
een hart, jongens, — — geem klein hazenhartje;  
zooals de meesten van ons hebben, — — een  
hart, zoo warm, zoo liefderijk, zoo goedals  
slechts de besten, die voor een ideaal strijden.  
Zij had een actief aandeel in de Poolsche, de  
Russische, de Duitse revolutionaire bewegingen.  
Zij versloeg hen die beweerden dat je het so-  
cialisme bij stukken en beetjes zou kunnen be-  
reiken. Zij was een van de eersten die bij de  
Russische revolutie van 1905 de nieuwe vormen  
zag, waarin de proletarische revoluties zich  
zouden voltrekken (massa-aktie, sowjets). Zij  
breidde onze wetenschap, de socialistische maat-  
schappij-leer, uit. Zij ook streed vooraan in 1918  
bij de revolutionaire massa's. En ook zij werd  
vermoord — — toen ze „wou wegllopen”, door  
het sociaal-democratisch bewind.

Naar deze twee helden zien wij op.

Liebknecht, de voorganger van het prole-  
tariaat, de voorvechter voor een zelfstandige  
jeugdbeweging, de heldin, — Luxemburg, de  
strijdster in theorie en praktijk; zoo scherp als  
staal, en toch met een hart, als slechts de besten  
hebben.

En hadden ze geen gelijk? Had de proleta-  
rische revolutie niet doorgezet moeten worden?  
De sociaal-democratie had te bloed en te vuurde  
zaakjes voor de Duitse bourgeoisie opgeknapt;  
nou, en toen kwam die natuurlijk zelf weer de  
baas spelen.

Ontzaglijke ellende voor het Duitse prole-  
tariaat bestaat nu, — en de knie van de bour-  
geoisie . . . rust nog op de borst van den arbe-  
der. Hij lijdt nog steeds voor eenander.

De ellende, de warboel, de baaiert in de  
wereld nu de proletarische revolutie niet heeft  
doorgezet, toont wel dat 't kapitalisme maat-  
schappij-maschine niet meer op de oude wijze  
in gang kan brengen. Ons vooruitzicht is een  
toestand van barbarisme.

En slechts één uitweg is er!  
Dat is de proletarische revolutie.  
Het proletariaat zal den weg, door Lieb-

knecht en Luxemburg gewezen moeten volgen.

We zullen niet sterven als dieven in een  
hok, die men laat uithongeren. We laten ons  
niet langzaam doodmartelen.

Neen, dan nemen we de wapens, we zullen  
de proletarische dictatuur instellen om de maat-  
schappij te regelen, te ordenen.

We zullen de kans belopen door de zich  
verzettende bourgeoisie en haar helper en bloed-  
hond vermoord, of zelfs . . . „op de vlucht” . .  
geslacht te worden, (zooals Karl Liebknecht en  
Rosa Luxemburg) — — maar strijden voor onze  
eigen, betere, geordende, communistische maat-  
schappij zullen we.

## Eenheid.

Elke arbeidersorganisatie, van jongeren of  
van ouderen, beweert de eenheid der arbeiders-  
klasse te willen. Het komt er echter in de eerste  
plaats op aan, waarvoor men de eenheid wil.

Vroeger toen het Kapitalisme in opkom-  
was, verkregen de arbeiders door een éénsgezin-  
doptreden de groote sociale hervormingen; toen  
kwamen de vakverenigingen en de parlemen-  
taire partijen en met hen „de leiders”.

Toen had de eenheid dus ten doel: het ver-  
krijgen van verbeteringen, door opvolging van de  
parolen der leiders.

Thans echter stort het Kapitalisme in elkaar.  
Elk belangrijk feit wijst er op, dat het heeft uit-  
geleefd. Alle verbeteringen worden door de  
machthebbers teruggedrukt. De openlijke dic-  
tatuur wordt over het proletariaat ingesteld, alle  
sociale hervormingen teruggedrukt om daar-  
voor het leven van de Kapitalisten als klasse te  
verlengen.

Er is dus thans geen sprake meer van strijd  
om verbeteringen. Eenheid op dien grondslag is  
uitgesloten.

Het doel van het proletariaat moet thans  
zijn de directe omverwerping van het Kapitalisme,  
de opbouw van het Kommunistisch productie  
systeem!

## Jongeren!

Deze krant wordt door en voor  
proletariërs geschreven. —

Begrijp je echter sommige dingen  
niet, schrijf ons dit dan en wij zullen  
trachten het je uit te leggen. —

Ben je het met ons niet eens, schrijf  
dan een stukje daarover en wij zullen  
het plaatsen. —

Laat de laksheid niet zegevieren en  
doe het direct. —